

Het hoofdgebouw van het Boutique Hotel

THE UNBOUND GELDT ALS EERSTE BOUTIQUE HOTEL IN ZIJN SOORT Ingelegde tegelvloer nu al hype in social media

Licht, lucht en ruimte. Dit zijn niet alleen elementen waar een mens in de huidige tijd naar verlangt, maar ook de drie kernelementen van het boutique hotel The Unbound. We spreken hier van een uitgelezen voorbeeldproject aan de noordwestzijde van Amsterdam. De tegelafwerking is al door de eerste bezoekers direct in selfies vastgelegd.

DAVID PRONKER

- Project: The Unbound ten noordwesten van Amsterdam
- Architecten: Jan van Erven Dorens (Dorens Architects) en Renée Appelo (Studio Appelo)
- Opdrachtgever: Freelodge B.V.
- Tegels: 1000 m² totaal, dubbelhard gebakken 10 x 10 tegels van Winckelmans voor de vloeren en Ce.Si geglazuurd voor de wanden
- Verwerking: Lijm Eurocol 709; voegen Eurocol 706 grijs.
- Tegelzetbedrijf: Tervoort Tegelwerken Egmond
- Looptijd van 2016. Oplevering najaar 2020

De architecten Jan van Erven Dorens en Renée Appelo hebben in perfecte harmonie hun eerste project samen bedacht en tot leven gebracht. Het tweetal koos bewust voor hout buiten en keramische elementen binnen in het hoofdgebouw en de diverse cabines of studio's. Ze lichten samen alle keuzes toe in een persoonlijk onderhoud ter plaatse, vlak na de oplevering.

Jan en Renée ontwierpen het geheel met als uitgangspunt dat alle bezoekers zich hier vrij voelen met voldoende privacy. Ook de natuur kan gewoon zijn gang gaan om en onder de cabines en suites heen.

Van buiten naar binnen

Jan: "Van buiten is de hoofdrolspeler van The Unbound het echte hout wat de warmte en de natuurlijke look geeft aan het geheel en dat op den duur mooier wordt door vergrijzing. Van binnen wordt echt hout gecombineerd met rijke kleurpaletten van met patronen betegelde vloeren die zorgen voor een aardige funky/jazz-achtige sfeer."

Renée vult aan: "De kleuren van de vloertegels zijn geheel in verhouding met de huisstijl. Ze keren vaker terug in zowel de andere materialen als in het interieur. Daarnaast is veel gewerkt met antraciet, passend bij de stalen kozijnen, leuningen en trappen die een mooi ondersteunend element zijn van het geheel."

Schitterende vloer sluit aan op kleuren van de bar (foto Michel Claus)

Hoofdgebouw

In het hoofdgebouw met een luxe bar trekt de ingelegde vloer alle aandacht. De tegels zijn van de Franse producent Winckelmans en via Interodam geleverd. Deze hardgebakken tegels zijn op veel plaatsen in Amsterdam toegepast, tot en met het Centraal Station aan toe, dus ook hier is een brug geslagen met de hoofdstad vlakbij. De opbouw van het patroon laat de bruinachtige tint uitwaaiëren in de richting van de bar, zodat die overeenstemt met de koperen kleur van het marmeren werkblad.

Voor het bedenken en het leggen van het tegelpatroon hebben Jan en Renée behoorlijk gepuzzeld om alle stukjes mooi in elkaar te laten passen en de juiste tegelzetters te vinden om deze zo goed mogelijk neer te leggen. Tegelbedrijf Tervoort Egmond was hier de perfecte kandidaat voor en heeft er een fantastisch werk van gemaakt. Na twintig jaar contact met deze tegelzetter, wist Jan dat hij de juiste man was om de tegelpuzzel zo goed mogelijk te leggen.

Een van de vele patroonblokken met Winckelmans (foto Peter Mann)

Evenementenlocaties

De bedenkers viel nog een ander geluk in de schoot: Tegenover het gebied is al jaren geleden een heuvelachtig terrein voor evenementen gecreëerd. Er mogen geen woningen gebouwd worden en het belooft een van de grootste evenementenlocaties van Amsterdam te worden. Gefluisterd wordt dat dit mogelijk in 2050 het nieuwe Vondelpark zou kunnen zijn.

Ondanks de slechte bereikbaarheid met openbaar vervoer, heeft de locatie nu al een aantrekkingskracht voor degenen die juist trams en bussen in de binnenstad willen ontwijken en de rust opzoeken. Alle elementen van dit boutique hotel staan los in de ruimte, zodat bezoekers vrij kunnen rondlopen zonder omkaderde tuinen of hekken. Het terrein bestaat uit twee bouwkvavels: een deel waar de units bij elkaar zijn en de ander meer gescheiden van elkaar. In het midden van de twee staat het restaurant als de plek waar iedereen samenkomt.

Goed geluisterd

Renée was als eerste begonnen met het landschapontwerp en Jan was meer met de gebouwen bezig. "Toen Renée zich iets meer op de gebouwen ging werpen, interieur, tegels en meubilair, zijn we elkaar daar ergens tegengekomen. We hebben een keer gebeld en goed geluisterd naar wat de ene en de ander belangrijk vond en dat weten te respecteren. Het ging eigenlijk natuurlijk en we begrepen vrij snel elkaars manier van denken."

Met de meubelervaring van Renée en de bouwervaring van Jan liep het ontwerp van buiten naar binnen vanzelfsprekend. Zo'n project vraagt om ontwerptalent, maar ook praktische ervaringen om de beste keuzes te nemen.

Perfekte verdeling

Renée verduidelijkt: "We hebben lang nagedacht over hoe alles in z'n geheel het beste kon werken en zijn op zoek gegaan naar de perfecte verdeling van de twee kavels, samen met het deel dat onbebouwd moest blijven. De vijver en de brug verbinden het geheel. Twee verschillende sferen in beide hoofdhotels worden verbonden door water en een brug, die daarbij ook het pad en de tuinen van het landgoed verbindt."

Het landschap en de diverse cabines en studio's (foto Michel Claus)

Ook hebben we gekeken hoe de zon om het terras heen zou draaien om zowel het mooiste uitzicht te hebben als de juiste hoeveelheid licht. Door de lattenwerking van afscheidingen ontstaat er een gefilterd zonlicht wat niet te sterk is."

Maquette

Jan: "Met een maquette van 1:200 hebben we van karton alle grondlichamen van het terrein gemaakt, zodat we een goed beeld hadden van hoe het geheel eruit zou zien en daar ook in het klein makkelijk en snel konden aanpassen. Op kantoor kon iemand dan langskomen en door een draai van een huisje het gehele beeld veranderen. Dit soort werksysteem is steeds meer een trend aan het worden."

Thailand

Voor het gedeelte dat vrijer is neergezet, wilden de architecten een beetje het resort gevoel geven wat je ook kunt terugvinden in Thailand en Bali. Daar heet het bungalow-hotel, met bungalows op palen die uitkijken over de baai.

Jan: "Wij hebben dit idee aangepast aan onze huisjes en dat zorgt ervoor dat de natuur eronder door gaat: muizen, slangen en kikkers gaan onder de huizen door. Op deze manier tast je het terrein niet aan en laat je het ook in zijn eigen waarde. Door hoogteverschillen bij de cabines en studio's kijken voorbijgangers niet direct naar binnen en al met een meter verschil creëer je een verschil in perspectief."

Architecten Jan van Erven Dorens en Renée Appelo aan de bar

zwembadparadijs zou worden, maar meer een community-idee waar mensen zowel samen als privé kunnen zijn. Dus niet met een zen/boeddha achtige sfeer. Op dit moment mag je natuurlijk geen gebruik maken van een publieke wellness als je niet onder hetzelfde huishouden valt. Het heeft dus vanuit exploitatieperspectief geen prioriteit gehad en staat nog open om gerealiseerd te worden."

Keramik

Bij de rondgang komen we overal tegels tegen. Voor de buitenzijde was keramisch hout geen optie, zo benadrukken ze gezamenlijk.

"Echt onbehandeld hout is thermisch verduurzaam, waardoor er verder niks aan hoeft te gebeuren en het mooi blijft. Door de tijd heen zal het een grijze tint aannemen en nog mooier worden. Met de keramische optie zou het nooit die zelfde natuurlijke verandering geven."

Na het hoofdontwerp moest in rap tempo het complex worden gerealiseerd en zo vertelt Jan:

"Interodam was een grote hulp bij het uittellen en het maken van de patronen. Ook is het gehele sanitair van Interodam met donkergrijze wc's en wasbakken. Bij de inkoopfase heeft Interodam alles zo snel mogelijk vanuit Frankrijk laten komen. Het was nogal spannend, omdat de tegelverwerking in korte tijd moest gebeuren voor de opening en we daar aan het begin niet gelijk de goede tegelzetter voor konden vinden."

Sociale media

Renée: "Interodam heeft toen één op één met ons monsters gemaakt van het patroon. Op basis daarvan hebben we het hele team kunnen overtuigen. De kleur- en vormkeuze wordt nu ook door Instagramers erg gewaardeerd, zodat mensen op de vloer gaan liggen om er selfies mee te nemen. Dit gebeurt trouwens ook met de rest van de aankleding. The Unbound krijgt veel aandacht op alle social media-platforms. Het is een ideale wijze om het DNA van een grote stad te voelen en toch los van de drukte ergens te verblijven. We sluiten niet uit dat dit voorbeeld elders bij grote steden gevolgd gaat worden." ■

'We hebben het mega-druk'

"We zitten niet te wachten op positieve aandacht," stelt John Tervoort nadat hij de bijzondere tegelpatronen van The Unbound met zijn bedrijf heeft gerealiseerd. "Toen Renée Appelo me vroeg had ik net een gaatje en hebben we het opgepikt. Maar eigenlijk hebben we geen tijd voor meer werken."

Het is achteraf wel een klus om met plezier naar terug te kijken. Het liep iets anders dan John Tervoort gewend is. "De architect zorgde voor de tegels. Normaal doen we dat zelf. In dit geval was de tussenkomst van de ontwerper wel goed, omdat Renée ook voor de patroontekening zorgde. Dat was een enorme praktische steun voor de uitvoering."

Blokken

Wie het resultaat ziet, verwacht een lastige taak in de verdeling voor de verwerkers. Maar dat viel wel mee, zo stelt John. "Ze hadden de vloervelden in blokken verdeeld met elk zijn eigen lettercode. Van ieder blok kregen we geplastificeerde tekeningen, schaal 1:1. Onze mensen legden ze uit naast de plek waar ze zaten te werken. Uit de tegeldozen haalden we op code telkens de kleuren die op de tekening waren aangegeven. Van die ingevulde mal gingen de tegels één voor één de lijn in. Het was eigenlijk niet meer dan gewoon goed tegelwerk."

Eigen mensen

De architecten van The Unbound zijn niet de enigen die graag een beroep doen op het vakmanschap van Tervoort. Zijn opdrachtenboek puilt uit. "Ik hoop dus echt niet dat mensen me nu gaan bellen. Dan moet ik ze voorlopig zeker teleurstellen. We hebben het mega-druk. Ik ben nu 32 jaar aan de slag en heb wel degelijk moeilijke tijden meegemaakt tijdens de bouwcrisis in 2010. De mensen die er toen uit moesten, konden na 1,5 jaar weer terug. En nu kunnen we de opdrachten niet aan, zoveel vraag is er. We doen het meeste met onze eigen mensen. Daarvoor leiden we telkens weer jongeren op, die gelukkig ook bij ons blijven. Dat we zoveel gevraagd worden betekent helaas ook dat er in ons land nog steeds te weinig goede tegelzetters zijn en dat er voldoende werk te doen valt."

